

Decyzja Izba Odwoławczej:

Izba Odwoławcza uznała, że po modyfikacji opisu towarów objętych wnioskiem zgodnie ze wspólnym pismem stron z dnia 4 czerwca 2004 r. sprzeciw został cofnięty i postępowanie w związku z tym zakończone. Jedyną kwestią do rozstrzygnięcia pozostał zdaniem Izby podział kosztów i Izba postanowiła, że każda ze stron poniesie swoje własne opłaty urzędowe i koszty postępowania.

Podnoszone zarzuty:

Zarzuty są identyczne jak w skardze w sprawie T-466/04, wniesionej przez tę samą skarżącą.

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2004 r. przez Bouygues SA i Bouygues Télécom przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-475/04)

(2005/C 69/37)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 24 listopada 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Bouygues SA z siedzibą w Paryżu i Bouygues Télécom z siedzibą w Boulogne-Billancourt (Francja) reprezentowanych przez adwokatów Louisa Vogela, Josepha Vogela, Bernarda Amory'ego, Alexandra Verheydena, François'a Sureau'a i Diediera Teophila przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżące wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

1. stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2004)2647 z dnia 20 lipca 2004 r. – Pomoc państwa – Francja dotyczącej zmiany opłat należnych od Orange i SFR z tytułu udzielenia koncesji na Universal Mobile Telecommunication System (UMTS);
2. obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga skierowana jest przeciwko decyzji Komisji nr C(2004)2647 fin z dnia 20 lipca 2004 r., stwierdzającej brak pomocy ze strony państwa francuskiego na rzecz Orange France i SFR w związku ze zmniejszeniem a posteriori opłat w wysokości 4,995 miliardów euro, które każdy z operatorów był zobowiązany uiścić na rzecz państwa francuskiego z tytułu udzielenia im w dniu 18 lipca 2001 r. koncesji na Universal Mobile Telecommunication System (UMTS). Poprzez wydanie tej decyzji został oddalony wniosek o stwierdzenie naruszenia reguł konkurencji złożony przez skarżące spółki.

W tym względzie należy przypomnieć, że rząd francuski ogłosił dwa przetargi dla podmiotów pragnących uzyskać koncesję na UMTS. Pierwszy, w którym udział brały Orange France i SFR, został ogłoszony w sierpniu 2000 r. Wysokość opłaty za każdą z koncesji została ustalona na kwotę 4,995 miliardów euro. Bouygues Télécom zdecydował się nie wziąć udziału w przetargu ze względu na ustaloną wysokość opłaty. W ramach drugiego przetargu wysokość opłaty została pomniejszona do kwoty 619 milionów euro. W wyniku drugiego przetargu Bouygues Télécom uzyskał koncesję na UMTS. Jednakże rząd francuski zdecydował się w międzyczasie wyrównać z mocą wsteczną wysokość opłat przewidzianych w ramach pierwszego przetargu do wysokości opłat przewidzianych w drugim przetargu.

Na poparcie swoich zarzutów skarżące podnoszą przede wszystkim naruszenie art. 87 Traktatu. W tym względzie twierdzą one, że:

- Opłaty na rzecz Skarbu Państwa stanowią dochody publiczne i państwo francuskie zmieniając z mocą wsteczną kwotę opłat, do których uiszczenia zobowiązane są Orange i SFR, zrezygnowała z dochodzenia bezspornej, wymagalnej i określonej wierzytelności.
- Opierając się na twierdzeniu, że zaskarżona decyzja usprawiedliwiona jest zasadą niedyskryminacji, Komisja uniknęła w niniejszym przypadku rozpoznania istoty sprawy. W tym względzie okazuje się w szczególności, że wskutek decyzji rządu francuskiego Orange i SFR mogły odnieść tymczasową korzyść polegającą na możliwości wcześniejszego zaistnienia na rynku UMTS, mając gwarancję, że kwota ich opłat z tytułu koncesji na UMTS zostanie obniżona do poziomu wymaganego w ramach drugiego przetargu, mimo iż w toku pierwszego przetargu żadne rozwiązanie tego typu nie zostało przewidziane.
- Omawiana decyzja w sposób rzeczywisty zakłóciła konkurencję umożliwiając Orange i SFR, operatorom już wcześniej posiadającym silną pozycję na francuskim rynku telefonii komórkowej, na umocnienie swojej pozycji na tworzącym się rynku UMTS i w konsekwencji na ograniczenie dostępu konkurentów do tego rynku.

Ponadto, skarżące utrzymują, że ograniczając się do stwierdzenia, że udzielenia koncesji na UMTS nie można przyrównać do transakcji rynkowej, niepopartego dalszym uzasadnieniem, pozwana nie umotywowała wystarczająco swej decyzji, naruszając art. 230 Traktatu.

Skarżące stwierdzają na zakończenie, że Komisja, nie przeprowadzając badania przedmiotowego środka w ramach formalnej procedury dochodzenia przewidzianej tymi postanowieniami, naruszyła art. 87 i 88 WE.

Skarga wniesiona w dniu 14 grudnia 2004 r. przez Aktieselskabet af 21. November 2001 przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-477/04)

(2005/C 69/38)

(Język, w którym wniesiona została skarga: angielski)

W dniu 14 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Aktieselskabet af 21. November 2001 z siedzibą w Brande (Dania), reprezentowanej przez C. Barretta Christiansena, lawyer, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corporation) z siedzibą w Tokio (Japonia).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

— stwierdzenie nieważności decyzji R 364/2003-1 z dnia 7 października 2004 r. Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy TDK dla towarów z klasy 25 (odzież, obuwie, nakrycia głowy) – numer zgłoszenia 1214675

Właściciel znaku lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie:

TDK Kabushiki Kaisha

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie:

Słowne i graficzne towarowe znaki wspólnotowe i krajowe TDK dla towarów z klasy 9 (urządzenia do nagrywania itd.)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów:

Odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej:

Nieuwzględnienie odwołania

Podniesione zarzuty:

Art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 40/94 nie znajduje zastosowania w przedmiotowej sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2004 r. przez Armour Pharmaceutical Company przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-483/04)

(2005/C 69/39)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 8 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Armour Pharmaceutical Company z siedzibą w Bridgewater (Stany Zjednoczone), reprezentowanej przez adwokata Richarda Gilbey'a przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Uczestnikiem postępowania przed Czwartą Izbą Odwoławczą była również Teva Pharmaceutical Industries Limited.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

1) stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 września 2004 r. (sprawa R 295/2003-4) i utrzymanie w mocy decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 28 lutego 2003 r. uwzględniającej sprzeciw w całości.

2) obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.